

3302

2255

- 1 -

ועדו המקומי " 15.1.74

היינו ש" - אה"צ

.1א

היסיבה נלמדה בשפה 15.45

עדותו של סגן-אלוף עמוס גלכוב

היו"ר אנרנט:

מה שסך הכל?

העד:

סגן-אלוף גלכוב עמוס

היו"ר אנרנט:

אתה סתורי הועדה, המרום' יגאל ירון נערר בגלל מחלה,
ובהסכמתו אנו פקיימים את הירון בהעדרו והוא יקרא אתר כן

אם הרברים,

אתה סתיר בהן-צדק להגיד אם האמת?

ע.גלכוב:

כן.

היו"ר אנרנט:

יודע לך שהעמותה שלך טובה והריון טוב?

גלכוב:

כן.

היו"ר אנרנט:

מה המקיך כזה?

גלכוב:

מקד וחיה ומיעוטים.

היו"ר אנרנט:

אמר לנו על קורות הירון והמקיך כזה.

ע. זלכו

נולדתי בירושלים ב-1937, דור המשי כארץ. בנעוריי,
עברנו לרהובות ושם למדתי בכתי-ספר עד הכנה השטית.
לקראת סוף הכנה השטית, נפתחה פנימיה צבאית בחיפה, ליד בית הספר הראלי, שאש
ניגמתי לבחינות ונחקבלתי למחזור הראשון. ב-53 נפתחה הפנימיה. ב-55 סימתי אותה. מ-
1955 אני בצה"ל, מרבית שנותי בחטיבת גולני ובמסערה ההדרכה, שהתחמתי בסנצע
"קדש" בגזרה של רצועת עזה. כמסגרת חטיבת גולני השתחמתי בפעולת נוקייב.
ב-1964 הגעתי למספנה שעלי לצאת ללימודים אקדמיים בשביל לקנות דעה ולמדתי
באוניברספטה ירושלים מדעי המזרח וגאוגרפיה. מ-1964 עד 1967.

כמספנה מלחמת ששת הימים, הצטרמתי לחטיבת גולני ופיקדתי
כה במסגרת הגדוד שכבש את חל-עזזיא ושהגיע עד קונייטרה.

חזרתי לגסור את הבחינות ובשסימתי את הבחינות,

זה לקח חדשיים בערך, מוניתי קצין אג"ם של מחוז ירושלים, חטיבת 16. זה תפקיד מסה
בחטיבת ירושלים. בשנה שהייתי כאן, למעשה זאת הייתה פעילות אחרי חבלנים, יום
העצמאות הגדול, אחרי שנה יצאתי לבית ספר לפיקוד ומטה. סימתי אותו ב-1969
ונתמניתי ספקד הפנימיה הצבאית בחל-אביב שליד גיסנסיה הרצליה. מינוי הרום היה
לי - ספקד גדוד בחטיבת 5. אלה שני תפקידים יחד כאותו זמן.

לאחר שלש שנים של פיקוד על הפנימיה, בקשתי לסיים

את התפקיד ולהשתכך בתפקיד אחר. אצא נתבקשתי לקבל אתהתפקוד על יחידת המיעוטים.
הוצע לי לקבל את יחידת המיעוטים ולאחר הסתיגויות רבות, שאנע בהן יותר מאוחר,
קבלתי את התפקוד על היחידה. מאז אני ספקד היחידה, זה כשנה וארבעה חרשים.

יור"ר אגרנס
אחה ביקשה לחת עדותך לפנינו ולסכר דברים שעל לכך.
סכר אותם.

ע. גלבוע.
אחיל מאחרי מלחמת ששת הימים, כשנתמניתי למשאך אשאך

קצין אב"ס בהסיכה 16 בירושלים, תוך כדיעבודתי הסתכר לי

שאנני מילואים רבים בעלי קשרים עם קצינים מהמחוז, שסתחררים מפילואים, אחד אפילו

הסאיר את המכונית היפה שלו למשאך לשרות אחד הקצינים. הרגשתי שיש קשרים עם ערכים

בעיר הקתיקה לשיחרור מכוניות, כל מיני עיסקות עם דלק, ברקף הפקידו הפעלתי את

כסחון שדה, האזנות על הקורים שהאוינו ובמיוחד על הרס"ר אשהכנחתי שהוא פועל לא לפי

החוק. התרכז מידע רב על דברים שהם חורגים מהפקודות. נפגשתי עם אספקר [ ]

ואסרתי לו שלפי הכימצאים האלה יש מקום להעמיד ועדת חקירה. הוא ניסה

להניא אותי מהענין הזה ולאסר לי שזה לא החום הפנידי. הוא השמע דברים כש

"לא החסום שור בדיס" או "מה עם דם החללים של הסיכה ירושלים אס, יתגלו דכבגם

כאלה וכאלה? אסרתי שדוקא כבלל טוהר הנסק שהראוי לעקור את החופעות האלה.

אניהכינוחי שהוא ככלי לע מעונין לסכך בנושא הזה, לאחר

כמה ויכוחים, אסרתי שאני לא מעונין להמשיך לשרת בהסיכה אם ושישחרר אותי, כתוצאה

מה, יצאתי לבית-ספר לפיקוד ומטה כהרגשה לא טובה.

כשסיכתי את בית-ספר לפיקוד ומטה, סכל התצעות שהציעו לי,

ראיתי כפיקוד על הפנימיה הצבאית, כמקום שאכסר גם לחנך דור וגם לעצב דור של מפקדים.

המינוי כמפקד גדוד חי"ר נתן לי גם את ההשתתפות כהעסקה מבצעת במלחמת ההתשה.

אלה היו שלט שנים מלאות תכן ומלאות ענין, אבל כפי שהסתבר

לי לקראת סיום ההפקוד - לא מספיק העריכו את המוסד הזה, בזהל, לא מספיק העריכו

את המוסד הזה כבית-אולפנא לנוער, היו לי ויכוחים עם המטה הכללי וגם עם מנהל הגיסנס

הרבליה, סדו, גוסריכ מנט חניכים.

3305

9258

- 4 - 10 -

וגרר הקירה - 15.1.74

ישיבה ס' - אחה"צ

העד ע גנר

אב

הקרוטריון שלי היה שיגסרו פעמים וסובים, וזה עדיף

מאשר רבים בינוניים, שאלו אחי מדוע בומרים מעטניכים, אסרו שהמוסד לא

מצדיק או עצמו כתוצאה מ-ה שגופים פעם, אניאסרהי סעדיף שבשנים הראשונות

יגטרופקטים ורציניים, וזה יתן פוניסין לפנימיה שישלחו לשם, חורים רציניים,

התוצאה באפה היחה שבשנת האחרונה שהיחי הגיעו צפ פחות מתנדכים, אבל כל אחד

באיכות גבוהה, 16 מחבורים נהרגו במלחמה יום הכיפורים, בשנה האחרונה, היחה

הענות כחותה בכמות אבל עלתה האיכות של המוקמים, ביניהם, לשמחהי, היו הדכה בנים

של קציני צהל, ז'א קציני צהל ראו במקום הזה מקום לחינוך בניהם פזה נחן לי

את ההרשה שהקצינים פעריכים את המוסד כמקום חינוך לבניהם,

כחדשים האחרונים, שהיחי, נחמנה אלוף גונן לראש מחלקת

ההדרכה, והוא ניסה להציג את המוסד כמקום שאינו מטפל נכון כחניכים ואינו

מצדיק את עצמו על פי הדרך שניהלתי אותו כחמיכחו של האיוף חופי שהיה אז ראש

מחלקת ההדרכה,

i

אתרי רשמה אא

סתור הסגעים שלי אתו הכנהי

המסעורכות האישיה שלו ~~מסמכים~~ כנעיה הזאח מכיאה אותו לפסילה מערכת הסיון
שפוהה, נורמות לסיון, דרך לחינוך וכדומה.

היו"ר אגרנט:

אני מבין

ע. גלבוע:

זה היה כבר לקראת סוף החפיקד שלי.

כסידרה דיונים אצלו כלשכה הבחנהי בכך, לא קשה היה להבחין, שהוא מנסה לכסוח
עלי סור יום חדש, דרך סיפול חדשה בנערים, או דוגמה קיצונית: שכל בוקר
יאכלו הכיתה.

לנדוי:

מה לא טוב באכילה הכיתה כל בוקר?

ע. גלבוע:

הם אוכלים אוכל לפי הוראות של חיל אספקה,

ויותר טרי מטוגן זה לא כריא. בערב אוכלים

הכיתה, ההחלטה שאוכלים ביצה רכה או קשה כבוקר. קובעים את זה מומחים, רופאים
וסכנאי מזון. כל האוירה בדיונים אלה היתה ניסיון לכפות עלי דרך. וכל העורוס
שישב באותם דיונים, לצערי הרב הצטרף לחיזות שהוא קבע, כלי שראו בכלל איפה

הפניסיה, כלי ששוחחנו עם חניך, ואף אחדלא אמר: אני חושב אחרת. זאח אחת הנקודות
המרכזיות שרציחי להביא, וגם כחכתי זאת במכתב, אנשים לא אמרו מה שהם חושבים.

היו"ר אגרנט:

איפה זה היה?

ע. גלבוע:

כדיונים על סהות המוסד, הם לא ידעו אלמה

הפניסיה הצבאית, לא שוחחו עם הניוכים, הם לא

מבינים בהינרך. אני השלמתי שנחיים בלימודי מאסטר במינהל הינוכי, הם הצטרפו
לדעתו, והייתי שם יחיד שאמרתי שאני חושב אחרת.

לנדוי:

יש לך מאסטר בהינוך?

ע. גלבוע:

הסרות לי ארבע שעות ניסיון.

היו"ר אגרנט:

אכל אחת כוגר האוניברסיטה?

ע. גלבוע:

אני כוגר האוניברסיטה, הסרות לי רק 4 שעות

לגפור את המאסטר במינהל הינוכי, בהינוך.

מלצל אצלי שששש עוד הספנט שהוא אמר פעם:

אם עברנו את הג'ירדי, אז גם זה יהיה בפנימיה, במלים פשוטות: אני אכפה אליך.

אם עברנו את הג'ירדי במבצע ששת הימים, אז גם היו"ח אגרנט:

זה יהיה בפנימיה, זה הדאיג אותי שפורום

נכבד של קצינים, שאחראי על מערכת ההדרכה, אינו מחבט באופן פופטי, אלא פוסק

או מצטרף לרובים בלי בדיקה.

לנדאו: כי היה הפורום הזה?

הפורום היה: ראש מחלקת אימונים, ראש מחלקת

תורה לחימה, קצין היגוד ראשי, סכלא מקום ספקד

סיקור הדרכה, אני פתוח לשינויים, אבל לאחר בדיקה ולאחר שיוכיחו שיש צורך

בשינויים, אבל מהמשרד להחליט על שינויים בסוסר הינוכי, זאת יוסרה ברולה מדי,

מכאן אני רוצה לעצור את הנושא של מחלקת

הדרכה ולחזור לסוגיה אישית שנתקלתי בה, אני נתמניחי לפסקד יחידה הטיעוטים

נגד רצוני

השכחי שאתה ביקשת,

לנדאו:

לא, האלוף גור שיכנע אותי, וגם האלוף

ע. גלבוע:

להם, שחשוב לספל בכני הטיעוטים, שארם בכוכי

יש לו נסיון בהיל רגלים, שהוא גם בודחן וגם איש, הוא יכול להריכ את נושא

הטיעוטים לטנדרטים מקובלים, עד אז ניהלו את היחידה בעיקר אנשי פולטיקה

ומיסשל שבאי. בסוסו של דבר קיבלתי את היחידה.

בהגיעי ליחידה, העלו קצין דרושי לדרגת

סגן אלוף, כתובאא מלחצים פוליטיים, וזה בניגוד להירארכיה שבאית או מינהלית,

שלמיה ספקד צריך להיות ברובה שונה טלל סגנו.

באוגוסט 1972 פורסם קובץ הוראות ונוהלים

לשרות בני הטיעוטים. יש לי צילום מראש הפרק שלו. מה נקבעה במפורש ההירארכיה

שלמיה הננהל היחידה.

מוצג 219.

היו"ח אגרנט:

חורש וחצי לאחר מכן נערך דיון. זה היה
ב-26 בספטמבר 1972. הרמטכ"ל סמס ++++++ שכתפקיד הזה יקסוד אלוף משנה וחיק,
כרי שיוכל להיות פסדון לאנשי היחידה ולקיים קשרים עם העדה.

העדה הדרוזית? היו"ר אגרנט:

כן, העדה הדרוזית, העדה הצ'רקסית ועם
הבדואים, כי האחיות היא אחיות כוללה
על כל בני הטיקוטים.

היו"ר אגרנט:

היחידה היא של דרוזים, צ'רקסים ובדואים?
מרביתם דרוזים, מיעוטם צ'רקסים, והבדואים
שנמצאים בכל צה"ל, כערך 200, ^{גשמים} אחריות שלי
לגביהם.

ע. גלבוע:

כעבור שבועיים, ב-13 באוקטובר, נפגשתי עם
הרמטכ"ל, בירושלמי, כדי לקבל ממנו הנהיגה לטיפול ביחידה המיוחדת הזאת, שיש בה
גם אספקטים פוליטיים וחברתיים. ואז אמר לי הרמטכ"ל: כימים הקרובים אני מפנה
אותך מהתפקיד ומביא מישהו אחר. אני נדהמתי מהגישה הזאת. זה היה כבר כמעט
חודשיים שהייתי בעבודה. נדהמתי מהגישה הזאת, מפני שכישורים להתפקיד נקבעים
באופן אובייקטיבי, והנה כאן מנסים להזיז אותי על מנה לפנוה מקום לקצין אחר,
כין אם זה סגן אלוף לקראת קידום, או אלוף משנה. והרמטכ"ל אמר לי: האם לא
הכינותי מהסכום, שאני לא מתכוון אליך בסכום הזה. ++++++

היו"ר אגרנט:

מה אמר לך?

ע. גלבוע:

הסכום של הישיבה ב-26 באוקטובר הייתה צריך
להכין שאני לא מתכוון אליך.

כפלים פשוטות, יש מכרזים כאלה שמוחאפים לפלוני, כך ניסה הרמטכ"ל להזיז אותי
מהתפקיד, ++++++ אמרתי לו, שלא כזקשתי את התפקיד הזה, הביאו אותי אל רצוני,
חיכו ארבעה חודשים אסיים את המחזור בפניסיה הצבאית, ויש לי גם יסוד להניח שאני

3309

3282

אא

14 - 20

ועדת החקירה - 15.1.74
יציבה ס, אהתז
סא"ל ע, גלבוע.

בט מתאים לזה, אחרת לא מבקשים אחי לכוא. שלחתי לרמטכל סכתב, שבו בקשתי
ספנו שלא להטביע עלי חותם של לא-סוצלה, בשעה שאינני כזה, ושיתן לי להפסיק
בהפקיר.

לנדוי:

אני צריך לומר כהערה ביניים, אני מסתער
שנסכתך, אם אינני טועה, אהה לא רסזה בכלל לזה שאהה סביא כסנינו ענין אישי,
אלא העסרת אח סכתבך על כעיות כלליות, אהה בודאי חגיד שזו דוגמה לכעיות
הכלליות. היית פייטיב לעשות אילו נחת לנו החרקה כזאת.

ע. גלבוע:

אני אעשה כך, בסירה שכבודכם רוצים לעשותאעמד

לנושא הבא, אני סוכן לעבור.

לנדוי:

ספני שאהה הוץ אוחנו לפעין וערת חקירה

בשאלה של סגן אלוף שפיר.

ע. גלבוע:

לא, לא, רבותי, אני לא סתכוון שחעזרו לי.

אני סתכוון לומר, שסטנדרטים של יחסי אנוש

נקבעים על ידי צמרת, כמו שביחידה הפיעוטים אני קובע, אז הרמטכל בורך הסופול
כי נתן לי הרגשה, ואני ככיר סקרים רבים כאלה, שלא אביא אותם, שלא מסבצים אדם
לפי קריטריונים של איכות הקצין, אלא מסבצים אדם לפי קשרים אישיים. וכאן רצו
להזיז אותי ולהביא מיטהו אחר, כי התפנה סחאום תקן לאלוף טשנה.

היו"ר אגרנט:

אהה הגשת לנו הוראות, וסכום ס-26 בספטמבר.

ע. גלבוע:

כן.

אחרי כן שא

3363

אני מוכן לסכם את הסוגיה הזאת במשפט אחד כלכד ולעבור

לנושאים הקונקרטיים.

היו"ר אגרנט: אתה הבאת את הדבר הזה?

ע. גלבוע: אני הבאתי את הדבר הזה עם מסמכים כדי להראות שאני עקצין

בצה"ל מטופל - ואני עולם וסלואו - כמו שהחיל הדרוזי

הוא עולם וסלואו כשני עצמו - הכאתי את זה להראות שאני עד היום מטופל גרוע

על ידי הרפס"כל, המאפצים של אלוף פיקוד צפון וראש אכא האלוף שמיר, לומר למסכל
סינהג כי אחרת, אינם נושאים פרי.

לנדרוי: אני מכין מדריך שבכל זאת פשהו מהוחי היה כאן, מפני

שרצו באמת להביא אלוף משנה וחיק, כדי שיוכל לקשור קשרים

עם העדה. זה לא היה ענין של קשרים אישיים שה, אני פשוט לא מכין את הסענה שלך.

ע. גלבוע: רצו להחזיר קצין שהיה כבר שמונה שנים ספקד היחידה, וניהל

אותה כצורה של חווה ולא של יחידה צבאית, ועד היום אני חש

שהסגנון, כמו באימפריה הקומוניסטית של שחלגנות בסיפול, הוא היה דרך סיפול ביחידה.

אם האלוף גור, שהוא שיכנע אותי להגיע, כוחב לי: "אסור לך להיכנע בשום אופן,

איש איש יילחם למען דעותיו ולמען הצדק שלו". ז"א - שגם האלוף גור, שהוא

אותי להגיע לחפקיד הזה, הוא הרגיש כעוול שנעשה לי, אבל לא עזר דבר, כי הוא

היה כושינגטון. זאת היא רוגמא אחת, סאתר ואני מעורב בזה אישית, אני יכול

להביא את הדברים האמיחיים ביותר, לצערי הרב, צורת הסיפול ככה אדם, במקרים

רבים מאד כצבא נושאת אופי כזה.

לנדרוי: עור פקס, רק כדי להכין מה אתה אוסר. האם פענחך היא, שכל

הסיכום הזה שצריך להביא אלוף משנה ככל ותק, שזה נוסח

כדי לספק את הצרכים של איש מסוים.

ע. גלבוע: כדי להזיז אותי מהתפקיד. כך אמר לי הרמטכל.

היו"ר אגרנט: הרמטכל אמר שמחוך הסיכום - אתה יכול להסכים לבישה שלו

או להסתייב מסנה מבחינה עניינית - אבל הסיכום שלו, שאתה

כנראה הדגשה יאותה פה, כי הרמטכ"ל רואה בהפקיד זה אלוף מסנה והיק, שיכול להיות גם מעין פטרון לאנשי היחידה ולקיים פגעים עם העדה, אז הוא אמר לך; כאשר אני הצעתי את המבישה הזאת וסיכמתי אותה, ברור שלא התכוונתי אליך. זה לא אוכר שהתכוון להטיל בך דופי. אם כי אני מבין שזה פגע בך, מפני שאחך כנראה מנחל את זה טוב, והבישה שלו לא נתקבלה על דעתך. אינני חושב שסדה בלבד אפשר ללמוד על איזה בישה פוטלה כלפיך, מבחינת הכיסורים שלך או מבחינת אישיותך.

ע. בלכוע: אני מבין את השאלה, את ההערה. כאשר מסרו לי את התפקיד, אמרו לי להימך. העדה לוחצת או הנוער לוחץ שיבוא קצין צעיר, עם בישה טורדניה לחיים, עם נסיון מינוכי וכך קיבלתי את זה בהום לב ובאמנה שלמה שכמה אלופים אמרים לי ש"אתה צריך להביא רוח אשא חדשה ליהודה" - זו הכוונה.

בכנצאל: דאם פניה לנציב קבילוח חיילים?

ע. בלכוע: אז נציב קבילוח חיילים - המוסד עוד לא קם, זה היה עוד לפני זה. נציבות קבילוח חיילים קמה קצת יותר אשא מאוחר

בכנצאל: במחצית שנית של 1972 זה כבר הוקם.

לשקוב: לא, בנובמבר.

בכנצאל: זה היה בספטמבר - טוב, ככל אופן מדברים על עכשיו. אז

ע. בלכוע: סבל מקום, אני אסתפק עד כאן בסוביה הזאת.

היו"ר אברנט: אתה לא פניה לנציב?

ע. בלכוע: לנציב לא, מחוץ אסונה שהאלוף המפקד עלי ישירות סטפל.

בם אמרו לי: אל הפנה, אנחנו נסטל בר. זה אלוף סיקוד

צפון והאלוף שפיר.

היו"ר אברנט: אתה פניה בחלונה לאלוף סיקוד צפון?

ע. גלבוע: אתאצאצאצאצאצא לא בחלונה . הוא ספקד שלי ואני שוחחתי
 איתו פעמים רבות בסוביה הזאת, ולמקשה החשוכה הסופית.

היו"ר אגרנט: אלוף סיקוד צפון - מי זה היה?

ע. גלבוע: האלוף תופי.

היו"ר אגרנט: ומי עוד?

ע. גלבוע: הרצל שפיר ראש אכא.

היו"ר אגרנט: אסרו לך שהם מספלים בזה?

ע. גלבוע: הם מספלים, ואחרי שנה יש סיכויים שהעניין ישתנה, על
 מי העבודה שלי.

היו"ר אגרנט: טוב, זה היה ב-1972.

ע. גלבוע: כן.

היו"ר אגרנט: אבל אתה נשאר בחפקיד?

ע. גלבוע: אני נשארתי, אבל הסביעו עלי הוחס של "לא מתקדם",
 למרות שהיקף החפקיד, האחריות והסכנות הוא מעל אלפיים
 חיילים. ויש כאן הסוכנות של ייצוב של צה"ל. הוציא הרמטכל סיכום שאני אשאר
 בחפקיד, אבל לא אקודם. ז"א - בינואר 1973 חודשים מספר הייתי בערפל מה
 הולך להיות אתי. אבל בשני לינואר 1973 קבע הרמטכל שאני נשאר ולא מקודם בחפקיד
 ז"א, זה לא משנה מה אני עושה, אני לא מקודם. אף על פי שהביקף הוא כזה.

(העד מציב לשופטים מסמכים)

לסקוב: מינויים לדרגה של אלוף משנה הם בסמכותו של הרמטכל.

ע. גלבוע: הם בסמכותו הכלעוית של הרמטכל.

היו"ר אגרנט: אתה לא מקודם בחפקיד - זאת אומרת שלא מעלים אותך בדרגה?

ע. גלבוע: לא מעלים אותי בדרגה לאלוף משנה, אף על פי שההיקף,
 האחריות שדורשים ממני, הוא של אלוף משנה.

3313

5208

שא

- 24 -

תקרת החקירה - 15.1.74
ישיבה ס'
סגן אלוף עמוס גלבוע

היו"ר אגרנט:

מה הגשת עכשיו?

ע. גלבוע: אני הגשתי את מבנה היחידה, כפי שהוא קיים, כפי

שהופעל במלחמת יום הכיפורים.

עכשיו אני מבקש לחרוב מהנושא הקונקרטי שהצגתי אותו כאופן אישי ולדבר על
נושא כח אדם בצבא, שהורס לאוירה הלא טובה של קצינים. ושוב אני מדגיש, אני
הבאתי את הנושא האישי להסביר הרגשותו של קצין במערכת הצבאית.

לסקוב:

אתה מתיחס לקסע השלישי של סכתך?

ע. גלבוע:

כן.

היו"ר אגרנט:

אתה מביא את זה כדוגמא למה?

ע. גלבוע:

עכשיו אני רוצה להביא הלך דרוחה בחתום של סיפול בכח
אדם באופן כללי, בעיות של חיל הרגלים - נושאים יותר
קונקרטיים ומערכת ההדרכה בצה"ל.

הנקודה הראשונה - כח אדם, כי הוא למעשה העיקר במדינה.
קצינים רבים שמוכרים לי - אם תבקשו אני אתן שמות - קצינים רבים בדרגות סגן-
אלוף סימו המקידיים ויטבו חודשים בבית ללא שיבוץ.

לסקוב:

סימו המקיד או סימו שירות?

ע. גלבוע:

סימו המקיד. נמצאו חודשים כביהם ללא כל שיבוץ. לא קיבלו
שום המקיד. דוגמא קיצונית: ישנו קצין אצל כיחידה

20 חודש בבית.

היו"ר אגרנט:

כאיזה דרגה?

ע. גלבוע:

רב-סרן. מקבל כל חודש אלפיים לירות, מסורמר ומתוסכל,
מהווה ערות בערה הדרונית של סיפול לקוי בקצינים. הדרונית
רואים בו כדמות שלא מסופלת היטב בצבא. לדבריו, הבטיח לו הרמטכ"ל דרגת סגן-
אלון. האלוף חוסי סיפל פעמים מספר בסוגיה זו, נסדב ללא תוצאות.

- לנדאו:
מדוע הוא נשלח הביתה?
- ע. גלבוע:
הוא סחכה כביה, אפרו לו: המחין כביה, הוא כבר עשרים חודש כביה.
- לנדוי:
לא, לא, אבל מלכתחילה מדוע הוא נשלח הביתה? הוא סייס את חפקודן?
- ע. גלבוע:
הוא סייס חפקיד ולמד לכנדות, ואפרו לו: החכה כביה לחפקיד.
- בכנצאל:
איפה הוא גר?
- ע. גלבוע:
הוא גר
- לנדוי:
הוא סייס חפקיד ביחידה המיעוסיס?
- ע. גלבוע:
כן, ולמד ליסודי כנדות, וכאז עשרים חודש.
- היו"ר אגרנט:
זה זה אומר ליסודי כנדות, באוניברסיטה?
- ע. גלבוע:
לא, העודה כנדות הוא עשה, ויושב כביה עשרים חודש, ואני מכיל קצינים רבים שיושבים בבית באסס פעשה.
- היו"ר אגרנט:
הוא זהודי?
- ע. גלבוע:
הוא דרוזי.
- נקודה נוספת עקרונות שאני חושב שהיא גרסה לאזירה לא
- היו"ר אגרנט:
הוא השתתף במלחמה?
- ע. גלבוע:
הוא הצטרף ליחידה שלו, קראחי לו כהבית, והסכים לפקד על ששה חובשים ולו רק להשתתף, מיניחי אותו לחפקיד שקובה את זה בדרך כלל סמל או סמל ראשון, והוא כרב-סרן הסכים לפקד על ששה חובשים ולהצטרף לעבודה; זו נקודה מספר 1 שקצינים רבים לא יודעים מה עתידם.

3315

3208

30 - 26 -

ועדת החקירה - 15.1.74
ישיבה ס'
סגן אלוף עמוס גלבוע

טא

נקודה שניה בקשר לכה אדם שתורמה לאוירה לא טובה של קצינים - זה נושא של קיצור פרק זמן מינימלי בדרגה . ספער פדרגה לדרגה יש פרק זמן מינימלי שבו הקצין גם מחקם כחחוס המקצועי וגם עובר מסלול הפקידים .

היו"ר אברנט: קיצור כמה?

ע. גלבוע: כספער פדרגה לדרגה. זה דבר שנוצר בשנים האחרונות.

והקריטריון לקיצור.

היו"ר אברנט: יש קיצורים?

ע. גלבוע: יש קיצורים, ולדעתי ולדעת קצינים רבים השיטה לקויה.

וסדוק? עצם זה שקיים פרק זמן מינימלי זה כשביל שקצין

יחפח באופן רציני, ואם מקצרים את פרק הזמן המינימלי, יוצרים סדקי זמן קצרים מדי שאינם מאפשרים להתפתח באופן רציני .

היו"ר אברנט: פרק הזמן קצר מדי?

ע. גלבוע: לדעתי הוא קצר מדי.

ע. זלכוך:

הוא צריך להיות דעה כמעט טוב שפעם מאוד ומעלה
בשכיל שקצרו את הזמן, כחוצאה סך קצינים

לא רוצים לפגוע בסיקורים שלהם ונותנים להם חרות דעה שפחות בבוהות יותר בשכיל
לאפשר להם לקצר את הזמן הפיננסי. בשכיל לקצר פרק זמן פיננסי צריכים הצטיינות
סיוחרת, חוות דעה סיוחרת. כחוצאה סך אם אמרים לקצין אתה קצין טוב, וזאת
חוות הדעה, הקצין יוצא פגוע סך כי לא יקצרו לו את פרק הזמן. הקצין
סרגיש את עצמו נפגע היות ובשכיל לקצר את הזמן הקצר הפיננסי בלאו הכי
הוא צריך חוות דעה מסויימות.

לנדוי:

הוא צריך להיות טוב מאוד ולא רק טוב?

ע. זלכוך:

הוא צריך להיות לפחות כמעט טוב מאוד.

אגרנט:

אז אם כחוב טוב, זה לא טוב?

ע. זלכוך:

אם טוב זה לא טוב, זאת אומרת מה שפעם היה טוב
הופך להיות לא טוב. ציון טוב פוגע בקצין בקידו

אגרנט:

כי נחוצ כמעט טוב מאוד?

ע. זלכוך:

או טוב מאוד. וכאן אני מציע שאם יבדקו את
התחלוגה הנורמלית של קצונה צה"ל שהמסופע
צריך להיות טוב, נראה שטוב זה אחד הציונים הנמוכים שקיימים, כי כולם נראים
כמעט טוב מאוד ומעלה. ואם הכל כך, אז למה הדברים לא בסדר?

אגרנט:

אם הוא מקבל ציון טוב לא מקצרים לו את הזמן?

ע. זלכוך:

לא מקצרים לו, אז הוא יוצא פגוע, אז משתדלים
לשפץ לו את חוות הדעה בשכיל שזה יראה יותר

טוב.

אז מה התרופה שאתה מציע? הלא בכל זאת יכול להיות עוד אותו קצין מזהיר שבאמת מן הראוי

לנדויז

לקצר לו את פרק הזמן?

אני הצעתי שהיה חוות דעה מיוחדת על הצטיינות מיוחדת כמינה, על דברים שתורנים נגיד מהורישוח

ע. גלכוע

הרגילות.

כמה זמן אתה חושב שהסיפוף של חוות הדעה נמשך?

לסקוב

אני לא יכול לאסור את זה, מהיום שהחליטו על קיצורי פז"ס.

ע. גלכוע

מהי זה, אחרי ששם הימים?

לסקוב

בעיקר אחרי ששם הימים.

ע. גלכוע

כאיזה דרגות זה לפי דעתך פגע?

לסקוב

זה לאורך כל החזית. אני סובר על חוות דעה גם במינהל, כמעט טוב מאוד זה חוות דעה כמעט

ע. גלכוע

שנחתה והסיואוח היא רחוקה מזה.

מה את מציע?

אברנס

אני מציע שפרק זמן מינימלי הוא פרק הזמן בלי קיצורים וכלי כל מיני פריבילגיות שמביאים

ע. גלכוע

לסווח מהדרך הנכונה של מינהל חקין. ואז הקצין מתבסס, מתכנן ויעיל.

ואז תהיה עליה אוטומטית?

אברנס

לא תהיה אוטומטית, גם ככה צריכים קרות דעה לתקן, אבל יורר הענין הזה שמקצרים את פרק

ע. גלכוע

הזמן המינימלי וכחוצאה, באידיש אומרים "ארם גידואקסן" רואים איזה קצינים

שעלו במהירות מסחררת כלי שיש להם יידע מעמיק, כמו שרופא לא נעשה מנהל מחלקה
כלי שיש לו פרק זמן סביר להתפתחות.

בכנצל: אה הכיטורי הזה לא למדה מהחייילים שלך.

ע. גלבוץ: לא, לא, לא; אה זה שמעתי ככה...

כחוצאה מהחלום בחורו הדעת, קצינים אומרים,
ואת זה ציינתי בסכתב, אה מה שמצפנים מהם לשמוע, וזה אני אומר ערות סחור
הגרויה שאני חי בה.

קיימת פחרוה שליטוה, חחרויות של סיפול בכוח
אדם, סיפול באנשים עם פרטים קבועים. השאלה היא וזה קשור בהחלט למלחמת יום
הכפורים, השאלה היא האם הקצינים שהיו בסוף התחרות נקראו, שננזפו שאם
לא יחול שיפור במערכת הגיוס, בטיפול בכוח אדם, בטיפול בנסגעים, בטיפול
בתוצרת אחרות, אם לא חשפר כשנה הבאה יותר לך החרזה, כמו שעושה כל מפעל
פרטי, אם לא חשפר את עבודתך. לדעתי לא. זכיתי לקבל ארבע שנים פרטים כמפקד
פנימיה וגם בחיירות האלה, זה לא עזר לי שום דבר ואני מודאג יותר מהסוף.

לנדוי: איך נקראים הפרטים האלה?

ע. גלבוץ: פרט שליטוה. קיבלנו השנה 99.8 ויש סכתב

מהאלוף והכל יפם ---

אברנט: מי קיבל את הפרט?

ע. גלבוץ: היחידה שלנו, יחידת המיעוטים קיבלה את

המקום הראשון כזה"ל, 99.8 אחוזים, מקום ראשון.

אז זה נורא החמיא לנו, זה גם פרט כספוי, אבל,

לנדוי: מהי זה היה?

ע. גלבוץ: זה היה כיוני 1973.

זה בנושאי משמעה?

לנרדני

משמעה, סיפול כפרט, נהיגה ברכים, נמבעים,
 נוהל גיוס חירום. אניסודאג מזה שהאחרונים

ע. גלכוע:

בטורה --- וזה נושא לכדיקה לא על ידי אלא על ידי מישהו מוסמך מה מצבם
 של אלה שהיו במקום האחרון.

אתה חושב שלא נקטו פעולה? אתה חושב שלא
 ינקטו בפעולה?

לסקובני

אני חושב שלא נקטו. שיפתחו בבקשה תיקים אישיים
 של כל הקצינים שהיו במקום האחרון בצה"ל בהחרות

ע. גלכוע:

שלישות אם יש כתיק מסויים סתכן: הגעת למקום אחרון בהחרות שלישות,
 הדבר מהווה סכנה לבטחוננו של צה"ל למשל גיוס חירום וכד', אם לא יהול שיפנז
 כמצב יחידותך נילאץ להסיק את המסקנות.

זו החרות בין קצינים?

לנרדני:

לא בין קצינים. בין יחידות.

ע. גלכוע:

זאת אפשרת היחידה שלך זכחה?

לנרדני:

כדיוק. היחידה, אני לא עובד לכו, אני עובד
 בהפעלת סערכה ארגונית. לדוגמא,

ע. גלכוע:

היחידה קיבלה את זה כתוצאה מכחינת החיילים
 בעצמם?

אגרנסו:

כן.

ע. גלכוע:

כחינות ככתב?

אגרנסו:

לא כחינות אלא כדיוקת. ישנה ועדה שבאה ליחידה
 והיא בודקת את נוהל גיוס המילואים, ואת רמת

ע. גלכוע:

המסמכה, וכמה מאונות דרכים היו ובעיות סעד כיצד מספלים בהם, וכמה אנשים היו בכלל, וחווה דעה של חיילים לבני הטיפול בהם. זו ועדה חסובה מאוד.

אברנט:
לפי אתה מתכוון כשאחה אומר שיש איזה יחידה שעמדה בסוף ההתחרות?

ע. גלבוץ:
אבלראש יחידה עוסק ספקר, הוא האחראי,

אברנט:
אתה מתכוון לספקר היחידה?

ע. גלבוץ:
בדיוק. אני מתכוון שיברקו את הסדף, האם יש בחיך איש של מפקדי יחידה שהגיעו למקום האחרון הזהרה שאם לא יהול שינוש אתה חוצא מצה"ל.

הדברים שאני מציג אותם סלקציהם, אני עושה את זה מכחינה מסוריה באופן גלוי כי אני חושב שאנהנד עמדנו כזה בכבוד.

אברנט:
אתה ברקא אם יש שיטה כזו שמדהישים?

ע. גלבוץ:
אני לא בדקתי, אבל אם, לפי מיטב הבנתי אין.

אברנט:
אולי זה לא נעשה ככה אולי זה נעשה בעל-פה?

ע. גלבוץ:
דברים כאלה אם נעשים בעל-פה לרעהי הם

אוריריים. אם ישנו דוקומנט לקצין כפי שאני נוהג להוציא לקצין שהישגיו נמוכים, אם לא תספר את מצבך אתה לא תימצא בשורות צה"ל, אז זה מהווה גם גורם מורבן וגם גורם מזהיר לאחרים. אני חושב שראוי לבדוק את העניין הזה ולראות אם לא קודמו למרות כשלונותיהם בתחרות שליחות. דרך מסל, הייתה אצלנו בריקה פתח של גיוס מערך המילואים, לפני שבועיים.

ועדה הקירה - 15.1.74
 ישיבה ס - אחת צ
 העדן סא"ל ע. גלכוב

אז אוסר לי הקצין שבורק אלהיו סדרגיס, אחת כמקום הראשון כפיקורים, אז
 אני שואל אותו - האם זה שבמקום האחרון קיבל שלטת בכר, כי כבר נסבענו
 כיום הכפורים כתוצאה מהזנחת - אז הוא העדיף לא לענות לי. במלים פשוטות,
 אם לסכם את נושא כוח האדם ---

כחידה שלך יש גם כן סילואים?

אגרנט:

יש שמונה פלוגות - 1700 אנשי סילואים
 שבויים למחמה יום הכפורים, הוך עשר שעות
 ברד הסילואים התייצב ויצא למשימותיו.

ע. גלכוב:

איפה?

אגרנט:

בגזרת הלבנון, כאנחת ספקה פיקוד צפון.
 בעיקר בגזרת הלבנון הסילואים. וכן בישובים

ע. גלכוב:

יהודיים לאורך קו הלבנון.

יש לך יתרון שלהם לא היה יום כפור.

נכנצל:

אבל הם פנצלים טוב את החגים שלנו מסתבר.

ע. גלכוב:

זה כשרון. אצלם אין רמארן?

נכנצל:

הם ברמארן לא צמים, רק בעיר-אל-אחא

ע. גלכוב:

הקחוגבים את זה, אם לסכם את סוגיית כוח

אדם כשפס אחד - הקצונה ברמה שלי, וגם ברמה, אני סכיר את הרמה היותר נמוכה
 בעיקר, אינה שבעה רצון מהרבה רברים ומצפה לשינוי סולם הערכים של סיפול כבודם
 האדם כזה"ל.

מצפה למה?

אגרנט:

מצפה לשינוי כיהסי אנוש, כטיפול בהם כקצינים

ע. גלכוב:

כזה"ל, אני מכאן רוצה לעבור לנוסאי קשל ציוד.

3322

א.א.

- 40 - 37 -

8575

דקוההחקירה - 15.1.74
ישיבה ס - אחת"פ
הערן: סא"ל ע. גלבוע

אינני מכין את המסמך האחרון - מסמך לשינוי

לסקר:

כערכים וטיפול ביחסי אנוש כזה"ל.

אני רוצה להכין: הוא כלפי מטה נזהג כפי שמצפה שינהגו כו? אתה סוכר פה על

קבוצה של סגנים; או שהוא יוסב בצד ומצפה שמשהו יקרה?

לצערתי רוב אני פוגש יחידות רבות, זאת אומרת

ע. גלבוע:

היילים מיתירות רבות כשאני שופט בכלא 6

שאינם מסופלים כראוי על ידי מפקדיהם. זאת אומרת, הציפיות הם לפעמים רק

מלמלה כלפי מטה בלי הצגה נורסות גבוהות של טיפול כאדם כלפי מטה.

אחרי כן רב.

לפני כן רשמה א.ד.

- 41 -

ועדת החקירה - 15.1.74

ישיבת ס' (אחה"צ)

הקד: ס' א' עמוס גלבוץ

עמוס גלבוץ:

כנושא של אפסנאות אנהנו ראינו במלחמה הזאת,

יחידות רבות שהיה להם ציוד חלקי, ציוד לא מטופל.

ושוכ, היו חחרויות של אפסנאות כזה"ל, ז"א, טיפול כציוד מאלת ועד תיו.

בהרבה יחידות היה חסר ציוד נשק, ציוד לא תקין.

אני מעוניין לדעת, מה היה ביחידה שלך?

היו"ר אברנט:

בבקשה, ביחידתי היה נשק: רובים צ'כיים מיושנים

עמוס גלבוץ:

שכל הציוד האחר היה מאלף עד תיו, משמיכות, סתגורים

מעילים,

היה חסר?

היו"ר אברנט:

לא היה, פרט לרובים צ'כיים, היו שמיכות, היו מעילים,

עמוס גלבוץ:

היה חגור, והכל היה מטופל בצורה טובה מאד, פרט לרובים

דטנים - רובים צ'כיים, כמקרה, היו ביחידתנו רובים חדשים יותר, שגם הם ישנים - רובים

מקנים, וציודנו את 4 תלוגות שהתגייסו, כך שאני יכול לציין, ואני אשלה גם את

סיכום יום-הכיסורים כפי שנעשה ביחידה אצלנו, ההיילים של הסילואים יצאו מצויידים

כמו צנא סדיר.

אז לפי לא היו רובים טובים?

היו"ר אברנט:

לחי"ם, ליותר מברגים, ז"א הנשק הוא לא היה שלי.

עמוס גלבוץ:

הנשק היה של מישהו אחר שהסאיל לנו את זה לצורך אימונים.

ז"א, שאני לקחתי נשק שאיננו שייך ליחידתי, תקציבו לי נשק לאימונים - 40% רובים, וכך

סיימנו את האימונים והנשק היה יחידה, אז עם הנשק הזה, יצאו 4 תלוגות של הסילואים

לפעילות.

אז זה היה בסדר, כמופט של דבר הכל היה בסדר מבחינת

היו"ר אברנט:

הציוד?

ישיבה ס' (אחה"ב)

בעד: עמוס גלבוך

אצלי מכהינה הציור היה כסדר, כי טיפלונו בזה.

ע. גלבוך:

אבל ביחידות אחרות?

היו"ר אגרנט:

אני היכף אצביע על יחידות אחרות.

ע. גלבוך:

למסל אפילו גז, לכל פלוגה היה ברנר גז עם ארבע להבות.

דברים שאני יודע, משיחות עם חיילים, שלא היו בהרבה

יחידות, היות וטפנו רגש על הענין הזה של הצטיידות לקראת המלחמה.

ציוד למלחמה נגז גזים?

היו"ר אגרנט:

ברנר, הכוונה לכיתה ביטול על גז.

לנדאו:

כאן אני אומר " שאם היו בורקים, כמו שאמרתי בשליחות -

ע. גלבוך:

את היחידות הפוזנחות ביותר, בכדיקות הצהליות, והיו מזהירים

את האנשים, לא היו התרועעות שאני עכשיו אספר.

אלוף סיקור צפון, שלח אחי לחפש סנקים במחנות, מצאתי

13 סנקים.

מה?

היו"ר אגרנט:

ביום השני של המלחמה, כאשר הפלדסה ברמת-הגולן היחה

ע. גלבוך:

בעיצומה, האלוף אומר לי, דוה מצב סרבי למעשה, שהולכים

לחפש עוד כמה סנקים כשביל לרחוף אותם לחזית. אז האלוף אומר לי - סע למחנות

והראה אם יש עוד איזה סנקים שאפשר להכניס אותם למלחמה. ובחטיבה 179, מצאתי

13 סנקים שלא הצליחו לצאת מהסככות

בגלל תקלות?

היו"ר אגרנט:

בגלל תקלות, שלא הצליחו לצאת מהסככים ולנוע למלחמה.

ע. גלבוך:

ז"א, שמי שהיה מופקד על הנשק היקר הזה, לא עשה את עבודתו

באסונה.

אולי הם היו כהחליף של היקום או שיסוף?

לנדאו:

ישיבה ס' (אה"צ)

הערו: עמוס גלברע

ע. גלברע: זה אינני יודע, אבל 13 סנקים זאגן כפרה גרולה בשביל

הסיבה, בשביל שיעמדו מקולקלים,

מה עשית, עזבת אותם?

לא נחתי הנחיות לנסות כשהירות להחזיק אותם.

יצאתי לצירים לראות עוד סנקים תוהים וכוהים

ולחזוף אותם לחזית.

אלה לא היו ביסמ"ים?

אלה שלא היו ביסמ"ים הבלחנו לצרות סנקים שהם נחתקו

סחירותיהם, צוותתי קבוצות סנקים ושלחנו אותם לקו.

כאינו יחידה היו 13 סנקים?

במחנה 179.

במחנה?

במחנה עצמו.

כסף השתכסו בסנקים האלה או לא?

זה אין לי מושג, היוווחתי לגורמים המקצועיים סצריכים

לחקן אותם כשהירות ושירחפו אותם קדימה.

זה מחנה פילון?

כן זה ליר מחנה פילון, מחנה יפתח ליר פילון.

מצאת סנקים אחרים?

מצאתי סנקים אחרים על הצירים 1-3,3 הדבקנו אותם ודחפנו

אותם לפנים.

איך זה שאהה פילאה את ההפקיד הזה באותו יום, ולא היתה

ביחידה שלך?

היחידה שלי הוכפפו אתה שיקוד של גורמים טכנים, קכשיו

אני הפלחתי, בעקבות השלטה, לאגד את זה כביחידה חסיבתית.

ר.כ.א.

ועדת החקירה - 15.1.74

ישיבה ס' (אחת"צ)

העדי: עמוס גלבוץ

ע. גלבוץ:

בעקבות הסיכומים שערכנו ביחידה, אבל אז היעוד שלה, היתה מפקדה ארגונית שלנו, והיחידה ודו"ח אצמא הראשונה היתה בערכה. יחידה אחת ישבה בצפון בקו הלבנון, אחר כך עברה לרמת הגולן לסיפוח לשריון. הסיפורים שלנו, 100 איש שמנו אותם כציודי טנקים באיזור עין-גב. כך שמספקת הפיקוד, כאשר קראה את מה שקורה, יכולתי להציע לאלוף איך לנצל את הכוח שלי בצורה הטובה ביותר.

היו"ר אגרנס: אמרת - שהיחידות שלך היו תחת פיקודים אחרים?

ע. גלבוץ: של גורמים שונים.

אני רוצה להסחיש כמה דוגמאות של בזבוז כספי ציבור בהיקף די גדול, שאם יחול שינוי בזה, אז יהיה יותר נשק ונשק יותר טוב, לדוגמא:

לפנימה הצבאית הקצינו לי סך הכל לשיפוץ הפנימית 150 אלף ל"י, בשנה האחרונה. אוירת הלשכות = ההקנה לשכוח לאלופים, כפי שאני ביקרתי בהם, עלתה מעל דמעבר ל-150 אלף ל"י.

ה. לסקוב: באיזה לשכות בקרה?

ע. גלבוץ: אני באצמא בקרתי בלשכת ראש סה"ד, אחרי שתקת עוב

אצמא אצמא אצמא מה ששם הוחקן על ידי גורוהיס, זה חדש מנוחה, וחדר נשק, ...

היו"ר אגרנס: כמה זה עלה להערכתך?

ע. גלבוץ: להערכתי הקצינו ללשכות, או לשכת ראש הג"א, או לפיקוד דרום לשינויים, מעל דמעבר לסכומים שקבלתי למוסד שלם,

ז"א, שמהכן הכובד לא ירד על מוסד הנכבד. אלא על לשכות.

היו"ר אגרנס: לשכות של מי?

ישיבה ס' (אחה"צ)

הער: עמוס גלבוץ

- ע. גלבוץ: של האלופים, לעומת זאת ראיתי לשכות צנועות. לשכה של אלוף מיקור צפון, היא לשכה צנועה. חיים בה הרבה שנים כך, והכל מתנהל כסדרו. אין פולחן הלשכה, כמו שאני קורא לזה, באיסוף קיץ האחרון כשביל התקנה...
- לנדאו: 'סליחה, אתה הזכרת את לשכה ראש הג"א, סמתי זה? זה פשוט סעניין אותי.
- ע. גלבוץ: לשכה ראש הג"א, כאשר אני שמעתי על הפרסום הזה, נבטתי לראות את העניין.
- לנדאו: זה בזמן האחרון?
- ע. גלבוץ: כן בזמן האחרון.
- לנדאו: כי אני ראיתי לשכה פאר צנועה.
- ע. גלבוץ: אני ללשכה הזאת הלכתי כחוצאה מהפרסום, כי אין לי קשר עם הג"א. אבל בסה"ך נבטחתי עם דלת כמו בתחנה שידור - אסים לרעשים, חדר סנוחה ובכלל שנה שלמה שם עברו בשיפוץ הלשכה, אבל זה הוצאות עצומות של כספים, ללא כל פרופורציה לפה שקבלתי למסד חינוכי.
- דוגמא נוספת - כשביל להחזיק שתי מקלחות שדה ד-6 תגלחת - 30 אלף ל"ו הערכה תקציבית, זה יצא מתקציב הבסחון, 30 אלף ל"ו לפרויקט שיכול לעלות 10 אלפים, 8 אלפים או 7 אלפים ל"ו, וכאשר התראתי על המצב הזה...
- לנדאו: באיזה מקום זה?
- ע. גלבוץ: זה היה כדיסונה באיסונוס, כשלושה חודשים לפני הפלחה.
- לנדאו: הסחיר מוגזם מה?
- ע. גלבוץ: הסחיר מוגזם לחלוטין. ויש לי מה הערכה= שחלק מהכספים 'זורסים' לאיזה שהוא מקום אחר, אחרת, כשביל מה 30 אלף ל"ו.
- כשביל מה עם קרט וכל זה?

ר.כ.א. 15,1.74 - רעה החקירה -46- ישיבה ס' (אתה"צ) העד: עמוס גלכוע

ה. לסקוב:

פניה לפיקוד דרום בענין זה?

ע. גלכוע:

קצין אססנאט פנה לפיקוד דרום, זהו אמר - אנחנו

יחסית לפיקוד מרכז, זוליס, זו הייתה החשוכה.

בכנצל:

יכולת לתת לנו העסקה, דבר ראשון היית יכול לתת לר"א

לסקוב, ואת זה יכולת להעביר למפקד המדינה.

ע. גלכוע:

דוגמא אחרונה פהוך נסיוני: התקנו גדר למגרשי

ספורט בפנימיה - שהכדורים לא יסומו לכביש. החערכה

של צה"ל 10,000 ל"י, או ליחיד דיוק 9,700. קבלן פרטי עושה את זה ב 9,700

5 אלפים, אז נכון שזה סכומים לכאורה עקוטים, אבל המכפלות של זה ככל הצבא

של דרג וכיוצא, זה סכומים של מיליונים.

היו"ר אגרנט:

זה כסוף נקטה?

ע. גלכוע:

נעשה, שני הורים הכיבים אמרו - אנחנו בחיפוף את הגדר.

התקינו את הגדר, שלמדו לקבלן. חסכתו לצבא 9,700 ל"י

שהלכו על כלי תזמורה לפנימיה.

היו"ר אגרנט:

הם עשו את זה על חשבונם?

ע. גלכוע:

על חשבונם, יש גם כאלה.

בכנצל:

אולי אחד מהם קבלן עתקה את זה במחיר עשמי?

ע. גלכוע:

לא, אחד מהם הוא פטר-פלדה, שכנו היה הניך שלי.

והשני פר גרשפלד, שמתקת בגב, דעו את זה פהוך הרגשה

טובה הייתי אוסר.

היו"ר אגרנט:

התנדכות?

ע. גלכוע:

כן, כאן הייתי מסכס את הנושא של הלוגיסטיקה.

ואני מבקש שיבדק כל נושא הכינור כצ"ל מחדש.

איך שהגלגלים כספי ציבור.

ר.ב.א.

- 50 - 47 -

15.1.74 - ועדת החקירה -

ישיבת ס' (אחה"צ)

העדר: עמרם גלבוע

ע. גלבוע: הנושא האחרון שאני רוצה לדבר עליו הוא חיל רגלים.

חיל-רגלים מאז מבצע קדש, זה עסק של 12 שנה, קטל

רק מין נשק אחד חדש זה הצאצא הפ"ג (ידיה מכונה). נשארנו עם אמצעים נשק

לא מודרני ושנחבלה במלחמה גם במקרים רבים, כלא יעיל.

ה. לסקוב: מהו הנשק הלא מודרני?

ע. גלבוע: נשארנו עם הבזוקה שמשקלה הוא 8 קילו 300.

נשארנו הדרנ"ט, שהיו פקודות לא לירות פעמים רבות,

כי הפצוצות היו כחמוצות פעמים רבות, חלקם באויר. נשארנו עם רובה סטען

ישן שהנוקרים במסך תקופה ארוכה היו נשברים בו, נחבלה במלחמה הזו כנשק ישן

ולא כל כך יעיל.

"מי שהיה לו הכח לעלות למעלה, ומי ירד לפגוע ומי ירד להסתתר - הוא מי והוא נלחם."
אמר אה זה תניך מצטין דרורי שהיה בקורס הזה. הקורס הזה הסתיים אחרי הסלחמה סיד,
אבל הוא השתתף בלחיסה כרמה הגולן.

אני טענתי כפרורמים שלה"ר שהיו מעטים, שהנושאים האלה
לקויים וחובבניים, כפרורם אצל קצין חי"ר בצנחנים ראשי, ערך כשמונה חודשים לפני
הסלחמה כנס של מגדים ומעלה ואפריחי שאנחנו לא מקצועיים בשוסדבר, אין לנו לחיל הרגלי
בטאון חי"ר שבו יכל כל חיל או קצין לכתוב השגות לבכי מה שקורה. בקשתי שאח
לחודשים יצא בטאון חי"ר שבו יכל כל אחד לבקר, זה היה שמונה חודשים לפני הסלחמה
עם קצין חי"ר בצנחנים ראשי.

לצערי הרב, אנינון שהוכרות אסדיקאיות והם כותבים בצורה כהירה
כיותר שיש להתאימה האמונים לפלחמה הכאה העלולה לטרוץ. ספקד ביה ספר להי"ר
דובר על רמה הכחה, הוא כותב שזה הכסיס בכלל ללוחמה כי זה הורג האחרון שבכלל
נשאר במהומה הקרב. אצלנו המ"כ בכלל איבד את צורתובצחל, שללו ספנו סככויות,
הכל פועל ומופעל על ידי המ"ס, המ"כ למעשה הפך להיות כלא כלום, והיפה הוא, ספקד
בית ספר להי"ר קורא לצבא להתחמם למה שהוא כותב. ז"א פתיחות לביקורת. מה שאני
טענתי קדם שאין לנו פתיחות לביקורת ורקיונות, הוא כתב שזה הכסיס לצבא ולכה הלוחם
וצריך לספח את הסגרת הזאת, יש כאן סאפרים שונים עלכלי נשק פוררניים, על בישות
חנכויות וררכי שיפול כחיל. כל זה בצבא האסאיקאי, יש כאן שתיחוכרות עדכויות כיותר.
יש להצטער על כך שנצחל, גם בחוכרת מערכות כוחבס על סלחמה העולם
הראשונה, על סלחמות הסככים, שזה גם רלכנסי, אבל אין במה טקצועית להשיע דברים
ביקורתיים לשם ביקורת יוצרת.

מה עם "כטחנה".

לנדוי :

כטחנה זה עתון שהוא די אינפורסטיבי, יותר עתון
הברתי ולא עתון טקצועי.

גלבוש :

ועדת החקירה - 15.1.74

ישיבת ס' - אחת"צ

הערה: ע. גלבוץ

א.ג.

לסקוב:

אחה קורא את "במערכות"

גלבוץ:

אני קורא. זאת הוכרה לא רעה, אבל הי"ר צריך כסאון שימן גאווה מקצועית, העמקה מקצועית.

לא ראיחי אף מאמר של קצין חי"ר בצנחנים ראשי שנידן: זה אני מאמין שלי בנושא של יעד סבובר, זה האני מאמין שלי בחינוך הלוחם. לא ראיחי שום מאמר הקורא לנו למפקדים היותר זוטרים להתמודד מהשבתיה עם מפישה עולמו של קצין חי"ר וצנחנים ראשי. יותר מזה; סאז המלחמה לא קבלתי שוטמססן המצניע עללקחים ראשוניים של חי"ר. לאור המלחמה ולאחר סקרים ביחידות: עליך לחת סרכך, כבר: ל-א, כ, ג'. ואחחנו אחרי המלחמה כבר זמן די רב.

מערכת ההורכה בצהל, לפי עניות דעתי, בחקופתו

של אלוף גונן, שותקה כסדה מסוימת. ואטביר מדוע. היו לוכונות סוכות להמקיש ככסות הנפגעים ולטפל נכון בסירונים. כונות שאני בהחלט פברך אותן כאיש צבא. לדעתי, אאאאאא רפת מסמעה קפדנית, החל מהופעה של החיל, דרך אאא ריוק בלות זמנים, דרך סגנון נהיגה כדרכים, ז"א ליצור איורה, כיאז לא היינו מביעים לכמות נפגעים כל כך גדולה באסונים.

אנשיסלא וזהרו, שאם יהיולהם נפגעים, הם לא

לא יוכלו לפקד על היחידות. נערכו כנסים שבהם הסבירו על התקלות שהיו באסונים, הקרינו תמונות שלחילים שנהרגו על הפסכי החקרנה וכן הקרינו את הגולות שלהם. לקחו ראש שלחיל שקיבל כדור והתפוצץ והקרינו: זאת התמונה של החיל וכך נראית הגויה שלו.

זאת לא דרך להנך אנשים, אף אחד לא קם ולא אם

ועדת החקירה - 15.1.74

ישיבה ס' - אה"צ
הערו: ע. גלבוע

24

לאילו גונן הגויה היא לא דרך להנך אנשים, זה בזיון מה שפרינטיס על הקיר
ראש מרושע, ואם הוא בן רודי? זה עורר צמרמרה אצל קצינים רביסואף אחד לא
הבית, ואם מישהו הביע עובדה שלא החליטו להסתיק עכ זה.

ההחלתי לפחד להאמן, היה ליסקרה שחיל קיבל בחזה רסיס
קטן סלע. התאמנו ברמת הגולן ושכנו את הדימונים התאיכים של גוסי שלא יקפצו
הנחזים וחיל אחרון בפלוגה, העזי ירד טיפה נסוך והוא קיבל רסיס.

נקראתי לחקירה, אני ומפקד הפלטה, ומפקד המחלקה,
ומפקד הכחה והחיל, טוב שקוראים לחקירה על סנה להסיק לקחים, אבל, הסגנון שזה
נעשה ע"י קצינים פסחלקת ההדרכה, היה סגנון שלא בא לשהור בעיה אלא לחפס ראש.
כפליס מפורסות, אני הרגשתי את עמתי וחבר המצינים שהיו אתי סס, שנמצאים בחקירה
שהי וערב על סנה למצוא מהדל אחד בהכנות לקראת האסון, ולא היה, ואז, משיחות
עם קצינים, אני מעריך שהגענו הלק כאחנו לסקנה שבסדה ויש סיכון הקסן ביותר
להפצות - מוטב לא להאמן.

לנרדי: אני רוצה להראות לך רשימה של נפגעים, מה דעתך

זה? על התכונות האלה?

גלבוע: התכונות האלה זה בהחלט חיוני, אבל, אם היה

מצולם כאן ראש או גלשולת של בחור שנפגע

ודמותו בחיל כזהל אניחושב שזה לא היה אמצעי הדרכתי, אבל, האילוסטרציות האלה

בהחלט בסדר, לעומת גלבולה מפורצת - הצויר רזה הוא בסדר.

לנרדי: אני חושב שמה שניימדבר, חסור מאוד, סקרה כזה

בהור נוסף לקריקטורה, אזי לא התחלתי רי סקו

3334

3287

55 50 -

15.1.74 - ועדה החקירה

ישיבה ס' - אהה"צ
הערה: בלבוש

אג

ע. גלבע : כמעט 18-1 שנה לא היו לינספגעים ביחידותי. גם בגדודי פולואים

וגם בסריר. אני חושב, שהנסיון שלי גם במערכת הפיקוד וגם

בהדרכה, עם פניטום נספעים, צע זו רק תוצאה ישירה אחת של סקסיסום תשומת-לב

לאדם והקפדה בקנאות על החוקים הקיימים ויצירת הרגשה שתפוס ^{של} קדרגי הפיקוד

שמחתי למשימה וכן ירידה לרמה מקצועית כפי שה נדרש ברמה סמננדס ומעו"ד.

וכן ירידה לרמה המקצועית, כפי שזה נידרש מרופא, ממהנדס, מעורך דין.

א
אם לסכם במשפט אחד, יש לי ציפיות לראות את זהל
בעתיד הקרוב עם סטנדרטים אחרים של יחסי אנוש, של הקפדה קנאית על פקודות
הצבא, ולא פשרנות עם פקודות הצבע, קידום בזהל על פי הישגים ועל פי כשרון,
ולא על פי קשרים, ואני מבטא כאן הרגשה של קצינים רבים, חברי לנשק בזהל, חודה.
לנדוי:

בכל זאת אני רוצה להכין מה יש לך נגד אלוף
בזמן בענין ההדרכה, אמרת שהוא טיפל בשני נושאים
וזה היה חיובי, ומה היה שלילי?

הדרך לביצוע והתוצאות היו גרועות. הסירונים שקבלתי
ע. גלבוע:

מכה"ד 4, בתקופה שהוא היה ראש מה"ד, היו
פרועים, חסרי משמעה, חסרי נכונות, וכל הזמן היפסו איך להכשיל את המפקדים שמעליהם.
כתוצאה מכך אישר לי סגן הרמטכ"ל להפסיק את הקשר עם מה"ד 4, ולחנך את חיילי
ביחידתי, את הדרוזים והצ'רקסים.

אמה אומר שחונכו כיד רכה מדי?
לנדוי:

ע. גלבוע:
כיד רכה, כצורה שאינה מביאה לוחם עם מוטיבציה,
והתוצאות מברורות. יש לי היום 140 סירונים דרוזים,
שקבלתי אותם מחזור נסיוני ראשון, יש סקרה אחד שכחור יצא עם פרופיל פסיכיאטרי,
והוא לא נורמלי, אבל היתר מסופלים כצורה הטובה ביותר שאפשר לספל. יש ועדת חברה,
במקום לקצר את הדרך את נציב קבילות החיילים, בנינו לנסיון ועדת חברה, הם יושבים
אחי פעם בשבועיים ומעלים נקודות שקשורות במערכת יחסים, ולדעתי, יש גם סקר
פסיכולוגיה על נקודה זו, שמוכיח שרמת הטיפול אצלנו ביחידה היא מעל למסצוץ הצהלי.
לנדוי:

מדוע אתמייחס את זה לראש מה"ד ולא למפקד בסיס
ההדרכה?

ע. גלבוע:

כי ההנחיות של הנישה הסופר ליברליה כלפי סירונים
בזהל כולו יצאו מטעם ראש מה"ד. נכון שהאחריות
הקונקרטיה היא של המפקד במקום, בזה אג מקבל דעתך, אבל המישט העולם היא של

ראש מה"ד.

לסקוב:

אני מחרשם מרכזיך, שנקודות שאתה מעלה על מה שנקרא
מוסר, כפיה דעה ללא בדיקה, נפוסיוזם של מינויים,
אי הוצאת מסקנות מאי יישום נכון של מקורות נקשר לכה אדם, ולציווד ולכספי ציבור,
דברים כאלה, אתה הנחנת בזה אחרי שש הימים, מה לדעתך, הואותו דבר פוגדר ופשוט,
שמה זה מתחיל. מהו?

ע. גלבוע:

זו שאלהקשה. אני חושב שנצחון מלחמת שש הימים הכנים
חלק מהמסקרים להלך רוחות שהם סופרמניס. גם המערכת
שכתבה עליהם, העלתה אותם, נתנה להם הרגשה שהם מיוחדים, שהם מצביאים בעלי שקור
קומה בלתי רגיל. הנצחון הזה, שהיא נצחון מוחץ ללא ספק, הוא הורה שקור מאלף לצבאות
ערב, ולנו לא הורה שקור, מפני שאנחנו היינו כהרגשה שיש נצחון בלתי רגול.

לסקוב:

לירי זה שיעשו עיסקות של שחרור רכב, יגישו חשבון
הוצאות מנופה כשכיל לקבל קי-בק, לא לשים לב למקורות מסכל של אכ"א ואב"א, ומביא
למינוי אנשים בצורה שאתה מתאר?

ע. גלבוע:

אולי זו גם השפעה של אוריה כללית כמדינה.

אתן לדוגמה רק ענין הכובע. פעם הלכנו עם כובע על
הראש. כחוצאת מזלזלות, חיילים הורידו את הכובע לכיסים, נקבע שהכובע בכחף.
החיילים גם לא הולכים עם הכובע בכחף. הארכת הפאות כזהל נעשתה בריצה אחרי המודה.
זהל לא שפר על סגנון עצמאי, אלא נסחף אחרי הלך רוחות וסגנונות חיים שנבאו גם

סמוך ההודיה הכללית כמדינה רגש סמוך השפעות היצוריות.

לסקוב:

ממה שאתה אומר, איך דברים כאלה יכולים להתפתח, הרי
זה כאשר הפרט מפסיק לראות את עצמו אחראי פוסרית על פעשיו. האם זה קרה אחרי שש
הימים? האם אחרי שש הימים מתאום ראית איזה שהוא כרייק כזהל, ככל הדרביס?
מתאום אנשים התפתו לא להיות אחראים פוסרית לפעשיהם ולהתנהג כך? המקרים שציינת
הם מקרים שקרו, אבל הם מקרים של השוליים.

3337

אא

60 2230

ועדת החקירה - 15.1.74
ישיבה ס, אההצ
סא"ל ע, גלכרע

מ-1964 עד 1967 הייתי בחסמה של האוניברסיטה, כך
ע. גלכרע:
שהיה אצלי ספר.

הזכרים שהצגתי כאן, לדעתי, הם לא מקרי שוליים. אני חושב שזו ירידה בסטנדרטים
איכותיים של קצין, בסטנדרטים איכותיים של טיפול בכספי ציבור וטיפול בציור.
יושב כאן כבוד סגן המדינה, אני חושב שזה לא קיבל על הראש כתחומים מסוימים.
זה מהליך, זה לא קורה כיום אחר. אפשר להגיד ש-1967 זה החריף, כל מיני שערוריות,
כל הקלנים האלה שסיבכו קציני צה"ל, כסיקור צפון הסתכנו.

לסקוב:
היו שערוריות גם לפני 1967, וזה לא קרה.
כנראה לא יצאו החוצה.

ע. גלכרע:
עוכרה שאני יודע, ואין לי מחתרת.
לסקוב:
ע. גלכרע:

אני חושב שיש חרפה מאז ששת הימים. אין לי
אינדוקסור מדויק להצביע מהו, אבל זו תחושה, והרכה
זכרים שאמח כאן, והדגשתי גם כמכת שלי, הם הרגשה, והרגשה שלעמים מעוגנת
כסזיאות סכיכחית.

היו"ר אגרנט:
אני מודה לך על עדותך.
ע. גלכרע:
חורה רבה.

הישיבה ננעלה בשעה 17.25.